

Forhandling

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal starte med at sige tak til ministeren for i hvert fald en ret grundig og lang besvarelse.

At jeg så synes, den på visse områder var mangelfuld, kommer nok ikke helt bag på ministeren, og det vil jeg så bruge lidt af min svartale på at komme ind på.

Jeg skal med det samme sige, at når man nu kan konstatere, at aids-sygdommen ramte Danmark for en halv snes år siden godt og vel, så har der på mange områder været en god udvikling siden; det mener Dansk Folkeparti også.

Det er godt, at der er blevet nedbrudt nogle fordomme. Det var vel nok det værste ved den nye sygdom, som vi oplevede i Danmark: at der straks rejste sig mange fordomme omkring sygdommen og de, som den ramte, fortrinsvis bøs-serne. Og sådan er det stadig væk. Det er den største gruppe, der fortrinsvis bliver ramt af denne her sygdom. Det er godt, at mange fordomme er nedbrudt på forskellig vis; det er nok ikke helt så godt, som det kunne være, men der er dog taget et ganske stort skridt i den rigtige retning.

Så skal jeg også sige, at Dansk Folkeparti bestemt mener, at man fortsat skal oplyse om det her meget, meget grundigt og meget, meget godt; at man skal forske i sygdommen, og at det er godt, at der nu er kommet nogle metoder, som i det mindste kan være med til at gøre tilværelsen lettere for dem, der er blevet ramt af den, selv om der beklageligvis endnu ikke er fundet et middel, så man kunne undgå, at folk dør af den sygdom før eller senere.

Så må jeg sige, at vi i Danmark jo har haft tradition for lovgivningsmæssigt at bekæmpe epidemier og kønssygdomme, og dér må jeg så sige til gengæld, at Dansk Folkeparti ikke fatter, hvorfor hiv-smitte ikke kan behandles på samme måde. Jeg mener ikke, der er kommet nogen rigtig god forklaring på det.

Vi fik efter en omfattende offentlig debat for knapt et år siden en ny medicinaldirektør, men der er endnu ikke kommet noget offentligt udsagn vedrørende aids-politikken i Danmark fra ham.

Heldigvis er der flere og flere personer, der hvert år bliver testet for hiv-smitte, men stadig væk så er det jo frivilligt, om man vil gøre det, og man er heller ikke forpligtet til at opgive navnene på sine partnere. Der er flere og flere uden for risikogrupperne, der bliver smittet; det kan også konstateres.

I den offentlige debat har der indimellem været tanker fremme om at foretage rutinemæssig hiv-test af asylsøgere fra højrisikolande i Central- og Østafrika. Det mener Dansk Folkeparti er en god idé.

Hvorfor bruger Sundhedsstyrelsen ikke flere penge til målrettede oplysningskampagner om dette problem – det, at mange hiv-positive er udlændinge fordelt på forskellige nationaliteter fortrinsvis fra områder i Afrika, hvor sygdommen direkte hærger, blandt andet Somalia, Uganda, Kenya og Tanzania?

Kontaktsporing – ministeren var ganske let inde på det, ikke så forfærdelig meget – er en anden ting, den en gang imellem dukker op i debatten. Mig bekendt er der ikke ansat mange i Danmark til den kontaktsporing – og jeg vil godt bede ministeren senere svare på, om hun er bekendt med, hvor stort antallet er – mens det er normal procedure at kontaktopspore i vort naboland Sverige.

Jeg vil også godt bede ministeren oplyse, om der er tal på – om man har nogle erfaringer i forhold til Sverige – hvor mange der er ansat, og hvor mange man egentlig har opsporet via den metode både i Sverige og i Danmark. Sverige har trods alt mange, mange flere indbyggere, men færre mennesker, der er ramt af aids. Det kom ministeren ikke særlig meget ind på, og det vil jeg bede ministeren om at komme lidt mere ind på senere i debatten. Der må være nogle kontakter i Sundhedsministeriet, som på en eller anden måde har udforsket det her. Jeg synes faktisk, det er interessant, at vort naboland tilsyneladende har større held med at begrænse smittespredningen, end vi i Danmark har.

Efter Dansk Folkepartis opfattelse var det nok et forkert signal, Folketinget sendte, da loven om kønssygdomme blev afskaffet i 1988. Den danske lethed og letsindighed kan jo på visse områder være meget charmerende og tiltalende, men det kan også være en katastrofe, når det drejer sig om aids.

Der har for nylig været et tilfælde med en 24-årig libanesisk kvinde, der var tiltalt for at have udsat en 32-årig mand for hiv-smitte gennem usikker sex, men som ikke kunne blive straffet, fordi læger har tavshedspligt omkring hiv-smitte. Dansk Folkeparti mener ikke, det kan være rigtigt, at lægers tavshedspligt skal være en hindring for, at folk kan straffes for sådan en handling.

Også det vil jeg godt bede ministeren om at komme nærmere ind på – og igen meget gerne en mere konkret dokumentation fra Sverige.